

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

THE BUSINESS AND INDUSTRIAL CENSUS

AN ANALYSIS SERIES

บทวิเคราะห์ข้อมูลระดับย่อยโครงการสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. 2565

ISSUE 5 : ผู้ประกอบการยุคใหม่ในการผลิตไทย ข้อเท็จจริงจากข้อมูลจุลภาคสำมะโนอุตสาหกรรม
(MODERN ENTREPRENEURSHIP IN THAI'S MANUFACTURING SECTOR: STYLIZED
FACT FROM INDUSTRIAL CENSUS)

กองสถิติเศรษฐกิจ
สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ผู้ประกอบการยุคใหม่ในภาคการผลิตไทย ข้อเท็จจริงจากข้อมูลจุลภาคสำมะโนอุตสาหกรรม
Modern Entrepreneurship in Thai's Manufacturing Sector:
Stylized Fact from Industrial Census

ประเด็นที่สำคัญ

- สถานประกอบการการผลิตที่มีการใช้คอมพิวเตอร์มีมูลค่าเพิ่มสูงกว่าสถานประกอบการที่ไม่มีการใช้คอมพิวเตอร์
- มูลค่าเพิ่มของสถานประกอบการที่มีการใช้คอมพิวเตอร์สูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีการใช้ ในสถานประกอบการการผลิตรายย่อย (Micro) และขนาดย่อม (Small) ส่วนขนาดกลาง (Medium) และใหญ่ (Large) มีมูลค่าเพิ่มไม่แตกต่างกัน
- สถานประกอบการการผลิตที่มีการใช้และไม่มีการใช้อินเทอร์เน็ตมีมูลค่าเพิ่มไม่แตกต่างกัน
- สัดส่วนบุคลากรที่ใช้อินเทอร์เน็ตในการปฏิบัติงานไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าเพิ่มของสถานประกอบการ

ผู้ประกอบการยุคใหม่ (Modern Entrepreneurship)

ในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีและนวัตกรรมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ส่งผลให้การดำเนินธุรกิจในรูปแบบเดิมเปลี่ยนแปลงไป ผู้ประกอบการจึงต้องมีความสามารถในการปรับตัวให้ทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มีความพร้อมทั้งในด้านทักษะและความรู้ รวมถึงการมีทัศนคติที่เปิดกว้างในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อพัฒนาธุรกิจให้ก้าวหน้า หรือต้องปรับเปลี่ยนตัวเองให้เป็น “ผู้ประกอบการยุคใหม่” ซึ่งจำเป็นต้องมีความเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เนื่องจากเทคโนโลยีเหล่านี้เป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ การใช้ข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ตลาด การพัฒนาสินค้าและบริการที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการสร้างระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเป็นปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจสามารถแข่งขันได้ในระดับโลก

เพื่อให้ประเทศสามารถก้าวไปสู่การเป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืน การพัฒนาผู้ประกอบการจึงเป็นสิ่งสำคัญ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นที่ 8 จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักในการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการไทยให้เป็น “ผู้ประกอบการยุคใหม่”¹ ที่สามารถปรับตัวและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการขับเคลื่อนธุรกิจ เนื่องจากผู้ประกอบการมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตและสร้างความเข้มแข็ง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันในเวทีโลกได้ และเป้าหมายสำคัญคือการทำให้อผู้ประกอบการในทุกกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทเพิ่มขึ้นในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งจะสนับสนุนยุทธศาสตร์ชาติในด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยหนึ่งในแนวทางสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่คือการยกระดับผลิตภาพ เทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยการเสริมสร้างความรู้และทักษะให้กับผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มพูนความเชี่ยวชาญและยกระดับบุคลากรในสถานประกอบการ รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการธุรกิจ การยกระดับการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเสริมสร้างขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)

¹ ที่มา: แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ 8 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แนวทางการวิเคราะห์

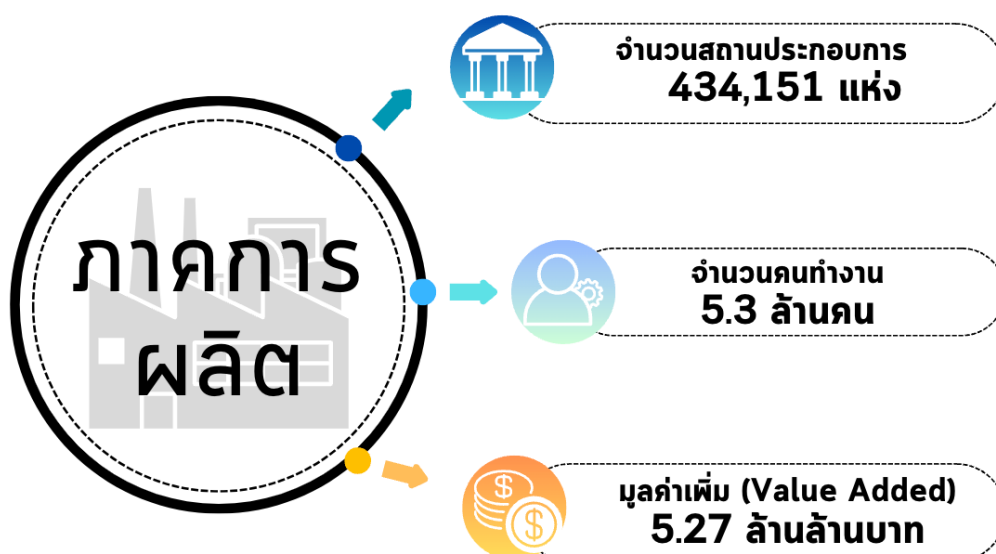
สำนักงานสถิติแห่งชาติได้มีการจัดทำโครงการสำมะโนอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นโครงการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับจำนวนและลักษณะที่สำคัญของสถานประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตทั่วประเทศ โดยเป็นข้อมูลที่ได้จากขั้นของการเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียดการดำเนินงานของสถานประกอบการ ในปี พ.ศ. 2564 มีรายการข้อมูล que เก็บรวบรวม เช่น ประเภทอุตสาหกรรม ขนาดของสถานประกอบการ จำนวนคนทำงานและลูกจ้าง ค่าตอบแทนแรงงาน ต้นทุนการผลิต มูลค่าผลผลิต สินทรัพย์ถาวร เป็นต้น อีกทั้งยังมีการเก็บข้อมูลการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสถานประกอบการ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ ในการดำเนินงานกิจการ เป็นต้น สำหรับสถานประกอบการที่มีคนทำงานมากกว่า 10 คน จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากทุกสถานประกอบการ (Complete Enumeration Survey) ส่วนสถานประกอบการที่มีคนทำงาน 1 – 10 คน จะใช้วิธีการสำรวจด้วยตัวอย่าง (Sample Survey หรือ Partial Enumeration Survey)

สำหรับการวิเคราะห์สถานการณ์ของผู้ประกอบการยุคใหม่ หมายถึง การวิเคราะห์สถานประกอบการที่มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับการประกอบกิจการ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตในการดำเนินงานกิจการ สัดส่วนของคนทำงานในสถานประกอบการที่มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานกิจการ โดยสะท้อนผ่านผลผลิตหรือมูลค่าเพิ่มที่สถานประกอบการสร้างได้ ซึ่งขอบข่ายของข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์เป็นเฉพาะสถานประกอบการที่ประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจตามการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย ปี 2552 (Thailand Standard Industrial Classification: TSIC-2009) ในหมวดใหญ่ C การผลิต เท่านั้น

สถานประกอบการในภาคการผลิต

สถานประกอบการในภาคอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศ มีจำนวนทั้งสิ้น 434,151 แห่ง มีคนทำงานในสถานประกอบการประมาณ 5.3 ล้านคน ซึ่งมีส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับประเทศถึง 5.27 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นประมาณหนึ่งในสามของมูลค่าเพิ่มในทุกกิจกรรมทางเศรษฐกิจ แสดงให้เห็นว่าภาคการผลิตเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการจ้างงานของประเทศ ซึ่งการพัฒนาในด้านของการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อยกระดับผลิตภาพจึงเป็นกระบวนการสำคัญเพื่อจะช่วยเหลือเพิ่มศักยภาพในการเติบโตของประเทศต่อไป (ภาพที่ 1)

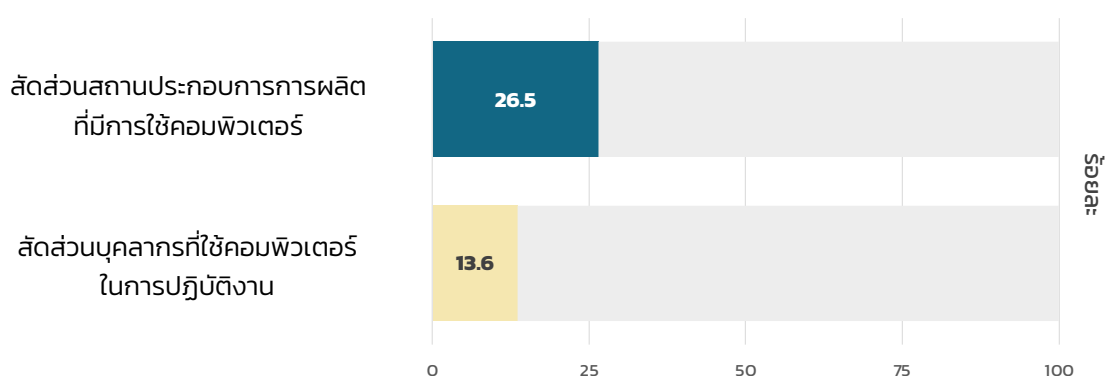
ภาพที่ 1: จำนวนสถานประกอบการและคนทำงานในสถานประกอบการ และมูลค่าเพิ่มของสถานประกอบการการผลิต

สถานประกอบการและการใช้คอมพิวเตอร์

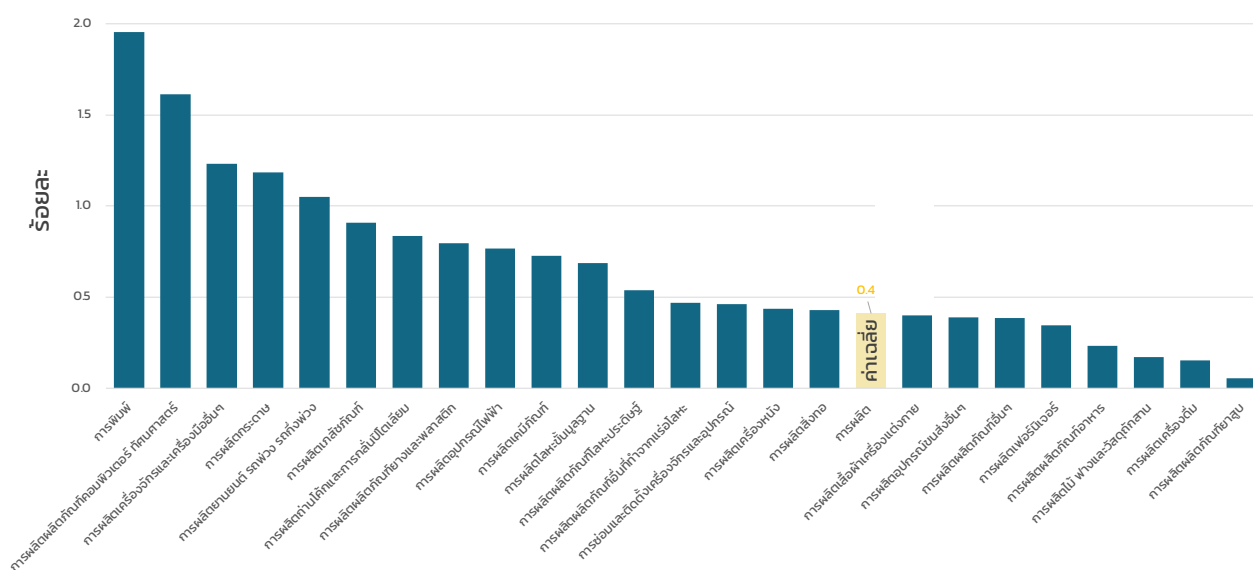
สถานประกอบการในภาคอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศมีการใช้คอมพิวเตอร์ในสถานประกอบการ ประมาณร้อยละ 26.5 และไม่มีการใช้คอมพิวเตอร์ ประมาณร้อยละ 73.5 ของสถานประกอบการการผลิตทั้งสิ้น สำหรับบุคลากรที่ใช้คอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงานมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 13.6 ซึ่งจากผลสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในสถานประกอบการ พ.ศ. 2565² พบว่า ภาคการผลิตมีสัดส่วนการใช้คอมพิวเตอร์ต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่น กล่าวคือ โรงพยาบาลเอกชน กิจกรรมด้านข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร และธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ มีสัดส่วนการใช้คอมพิวเตอร์ร้อยละ 100.0 96.1 และ 44.3 ตามลำดับ ทั้งนี้ ความแตกต่างดังกล่าวอาจเกิดจากลักษณะการดำเนินกิจการของแต่ละกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันไป (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 2: สัดส่วนการมีคอมพิวเตอร์และบุคลากรที่ใช้คอมพิวเตอร์ในสถานประกอบการ

สำหรับสัดส่วนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับระบบคอมพิวเตอร์ของสถานประกอบการการผลิต โดยเฉลี่ยมีสัดส่วนค่อนข้างต่ำ ประมาณร้อยละ 0.4 ต่อค่าใช้จ่ายในการบริหารและดำเนินงานทั้งสิ้น หากพิจารณาตามหมวดย่อยในภาคการผลิต พบว่า การพิมพ์มีสัดส่วนสูงที่สุด รองลงมาเป็นการผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์และทัศนศาสตร์ การผลิตเครื่องจักรและเครื่องมืออื่นๆ ตามลำดับ สำหรับการผลิตผลิตภัณฑ์ยาสูบมีสัดส่วนต่ำที่สุด (ภาพที่ 3)

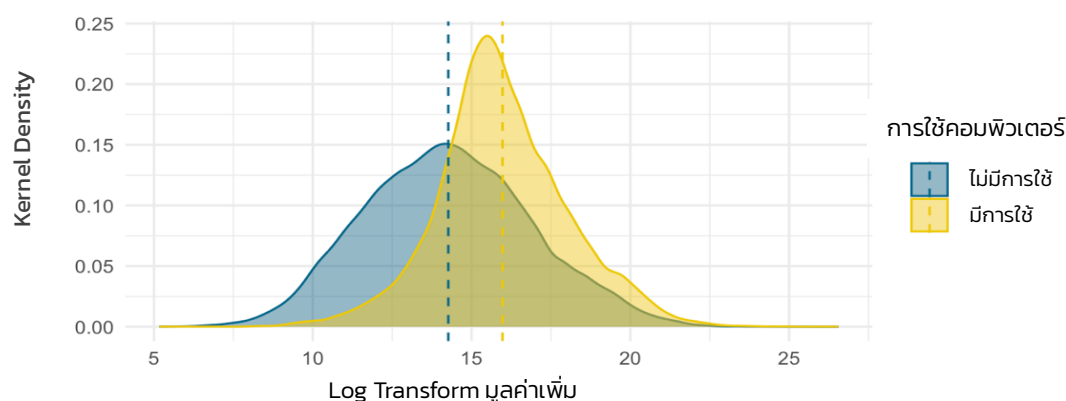
ภาพที่ 3: สัดส่วนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับระบบคอมพิวเตอร์ต่อค่าใช้จ่ายในการบริหารและดำเนินงานทั้งสิ้น จำแนกตามหมวดย่อยภาคการผลิต

² ที่มา: สำรองการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในสถานประกอบการ พ.ศ. 2565 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

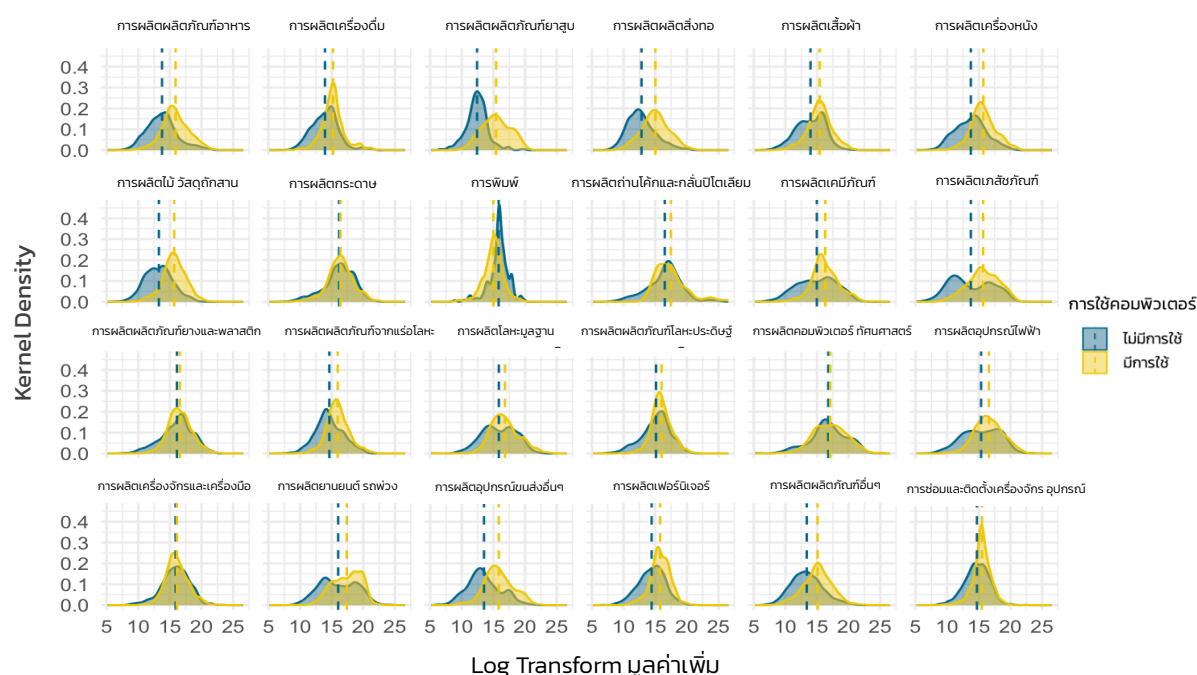
ซึ่งการมีการใช้คอมพิวเตอร์ในสถานประกอบการการผลิต ถือเป็นเครื่องมือหนึ่งในการนำมาช่วยบริหารจัดการในกระบวนการการผลิต การดำเนินกิจการ รวมทั้งการยกระดับผลผลิตภาพของสถานประกอบการในมิติต่าง ๆ โดยหากวิเคราะห์สถานประกอบการที่มีการใช้คอมพิวเตอร์และที่ไม่มีการใช้คอมพิวเตอร์ ในมิติของมูลค่าเพิ่มที่สถานประกอบการสร้างได้ ตามภาพที่ 4 ซึ่งทำการ Log Transform ข้อมูลมูลค่าเพิ่มของสถานประกอบการ และใช้ Kernel Density Estimation เพื่อดูการกระจายตัว พบว่าสถานประกอบการการผลิตที่มีการใช้คอมพิวเตอร์มีลักษณะการกระจายตัวของมูลค่าเพิ่มที่ดีกว่าสถานประกอบการที่ไม่มีการใช้คอมพิวเตอร์ รวมทั้งมีค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มที่สูงกว่าอย่างชัดเจน³ (ภาพที่ 4)

ภาพที่ 4: Kernel Density ของ Log Transform มูลค่าเพิ่มของสถานประกอบการตามการมีการใช้คอมพิวเตอร์

และหากพิจารณาตามหมวดย่อยในภาคการผลิต พบว่า ส่วนใหญ่มีลักษณะการกระจายตัวของมูลค่าเพิ่มในสถานประกอบการที่มีการใช้คอมพิวเตอร์ดีกว่าที่ไม่มีการใช้ และมีค่าเฉลี่ยของมูลค่าเพิ่มที่สูงกว่า ยกเว้น ในหมวดการผลิตกระดาษ การผลิตถ่านโค้กและการกลั่นปิโตรเลียม การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก การผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์และทัศนศาสตร์ การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า การผลิตเครื่องจักรและเครื่องมืออื่นๆ การผลิตยานยนต์ รถพ่วงและรถกึ่งพ่วง การผลิตผลิตภัณฑ์อื่นๆ และการซ่อมและติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์⁴ ที่มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันในกลุ่มที่มีการใช้และไม่มีการใช้ (ภาพที่ 5)

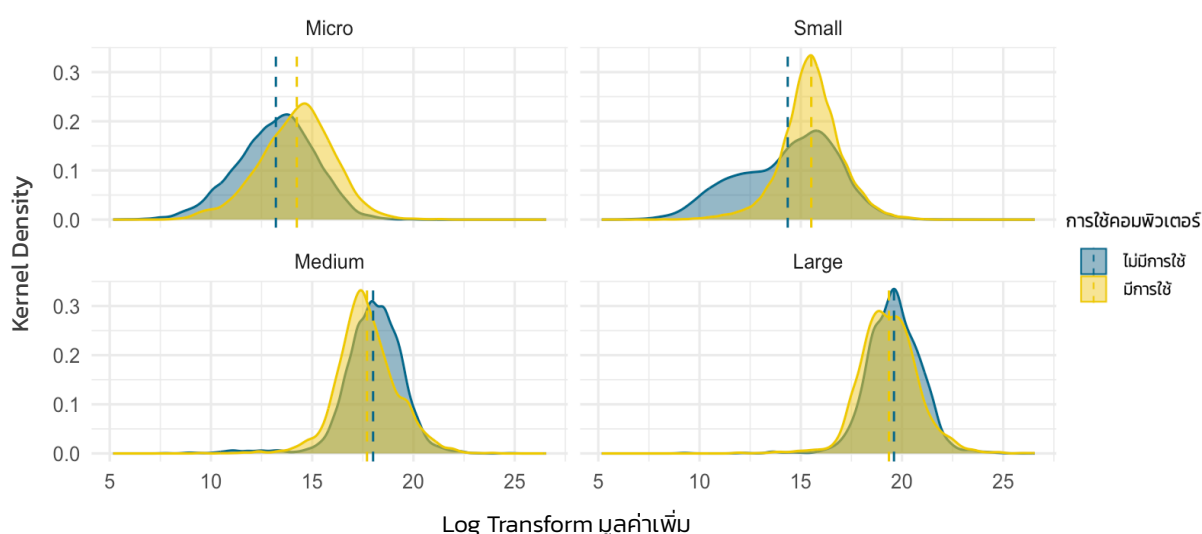
ภาพที่ 5: Kernel Density ของ Log Transform มูลค่าเพิ่มของสถานประกอบการตามการมีการใช้คอมพิวเตอร์ จำแนกตามหมวดย่อยในภาคการผลิต

^{3,4} ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มด้วยสถิติ T-test ที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95

นอกจากนี้ หากพิจารณาตามขนาดของสถานประกอบการ⁵ จะพบว่า สถานประกอบการการผลิตขนาดย่อม (Micro) และสถานประกอบการรายย่อย (Small) มีความแตกต่างในค่าเฉลี่ยและลักษณะการกระจายตัวของมูลค่าเพิ่มในสถานประกอบการที่มีการใช้และไม่ใช้คอมพิวเตอร์ กล่าวคือ การกระจายตัวและค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มของสถานประกอบการที่มีการใช้คอมพิวเตอร์สูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีการใช้ ในขณะที่สถานประกอบการการผลิตขนาดกลาง (Medium) และขนาดใหญ่ (Large) มีการกระจายตัวและค่าเฉลี่ยของมูลค่าเพิ่มไม่แตกต่างกัน⁶ เนื่องจากมีสัดส่วนของกิจกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก และการผลิตยานยนต์ รถพ่วงและรถกึ่งพ่วงค่อนข้างสูง ซึ่งหมวดย่อยการผลิตนี้มีมูลค่าเพิ่มไม่แตกต่างกันในกลุ่มที่มีการใช้และไม่มีการใช้คอมพิวเตอร์ (ภาพที่ 6)

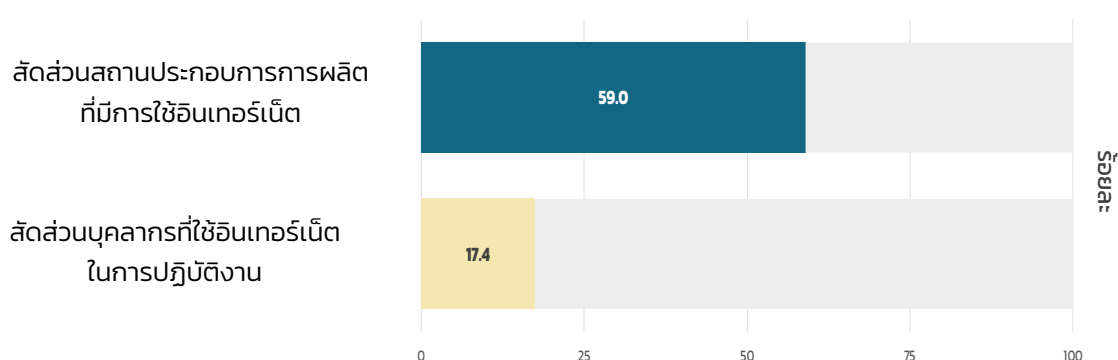
ภาพที่ 6: Kernel Density ของ Log Transform มูลค่าเพิ่มของสถานประกอบการตามการมีการใช้คอมพิวเตอร์ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ

สถานประกอบการและการใช้อินเทอร์เน็ต

สถานประกอบการในภาคการผลิตมีการใช้อินเทอร์เน็ตในสถานประกอบการ⁷ ประมาณร้อยละ 59.0 ของสถานประกอบการการผลิตทั้งสิ้น ซึ่งภาคการผลิตมีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่นเช่นเดียวกับการใช้คอมพิวเตอร์ โดยโรงพยาบาลเอกชน กิจกรรมด้านข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร และธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตร้อยละ 100.0 96.2 และ 71.7 ตามลำดับ สำหรับบุคลากรที่ใช้อินเทอร์เน็ตในการปฏิบัติงานเป็นประจามีสัดส่วนประมาณร้อยละ 17.4 ของคนทำงานทั้งสิ้น (ภาพที่ 7)

ภาพที่ 7: สัดส่วนการมีใช้อินเทอร์เน็ตและบุคลากรที่ใช้อินเทอร์เน็ตในสถานประกอบการ

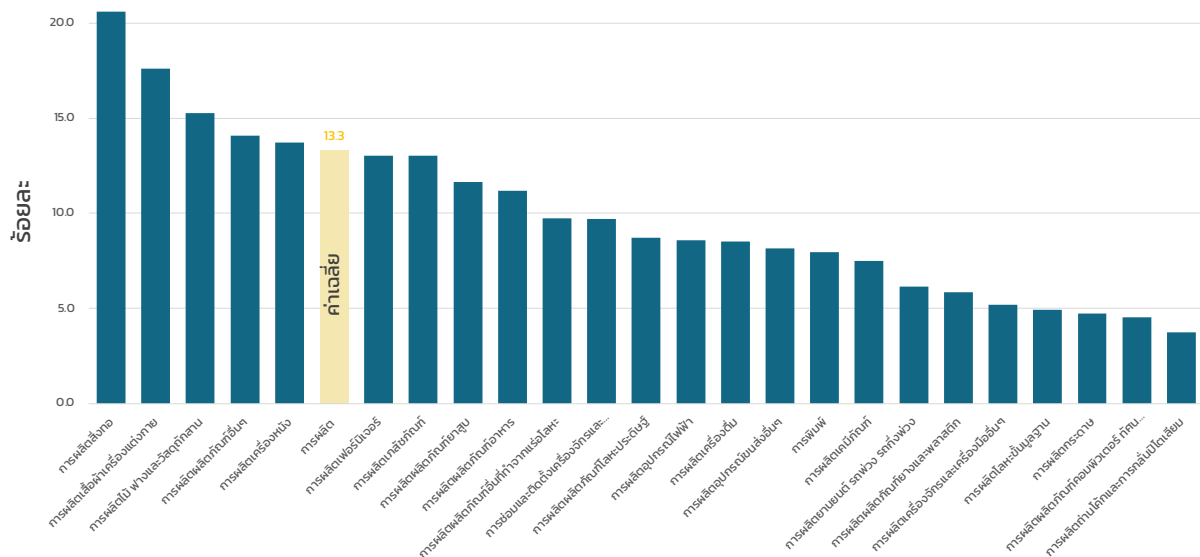
⁵ ตามนิยามการกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

⁶ ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มด้วยสถิติ T-test ที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95

⁷ ที่มา: สำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในสถานประกอบการ พ.ศ. 2565 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

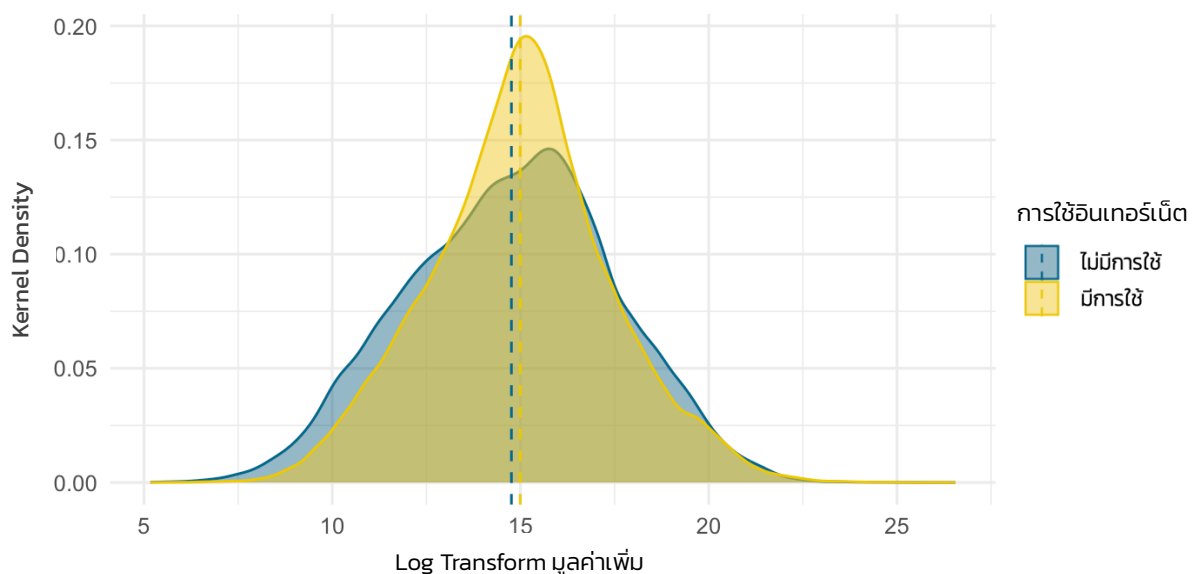
สำหรับสัดส่วนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการใช้บริการอินเทอร์เน็ตของสถานประกอบการการผลิต^๑ โดยเฉลี่ยมีสัดส่วนถึงประมาณร้อยละ 13.3 ต่อค่าใช้จ่ายในการบริหารและดำเนินงานทั้งสิ้น และหากพิจารณาตามหมวดย่อยในภาคการผลิต เป็นที่น่าสังเกตว่า สถานประกอบการในหมวดการผลิตสิ่งทอ การผลิตเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย และการผลิตไม้ พางและวัสดุภัณฑ์ มีสัดส่วนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้บริการอินเทอร์เน็ตค่อนข้างสูง ประมาณร้อยละ 20.6 17.6 และ 15.3 ตามลำดับ สำหรับการผลิตโลหะขั้นมูลฐาน การผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ และการผลิตถ่านโค้กและการกลั่นปิโตรเลียม มีสัดส่วนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้บริการอินเทอร์เน็ตต่ำกว่าร้อยละ 5.0 (ภาพที่ 8)

ภาพที่ 8: สัดส่วนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้บริการอินเทอร์เน็ตต่อค่าใช้จ่ายในการบริหารและดำเนินงานทั้งสิ้น
จำแนกตามหมวดย่อยภาคการผลิต

หากวิเคราะห์สถานประกอบการที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตและที่ไม่มีการอินเทอร์เน็ตในการดำเนินกิจการตามภาพที่ 9 ซึ่งเป็นการวิเคราะห์การมีการใช้อินเทอร์เน็ตต่อมูลค่าเพิ่มที่สถานประกอบการสร้างได้ พบว่าสถานประกอบการการผลิตที่มีการการใช้อินเทอร์เน็ตมีลักษณะการกระจายตัวของมูลค่าเพิ่ม และมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันกับสถานประกอบการที่ไม่มีการใช้อินเทอร์เน็ต⁹

ภาพที่ 9: Kernel Density ของ Log Transform มูลค่าเพิ่มของสถานประกอบการ
ตามการมีการใช้อินเทอร์เน็ต

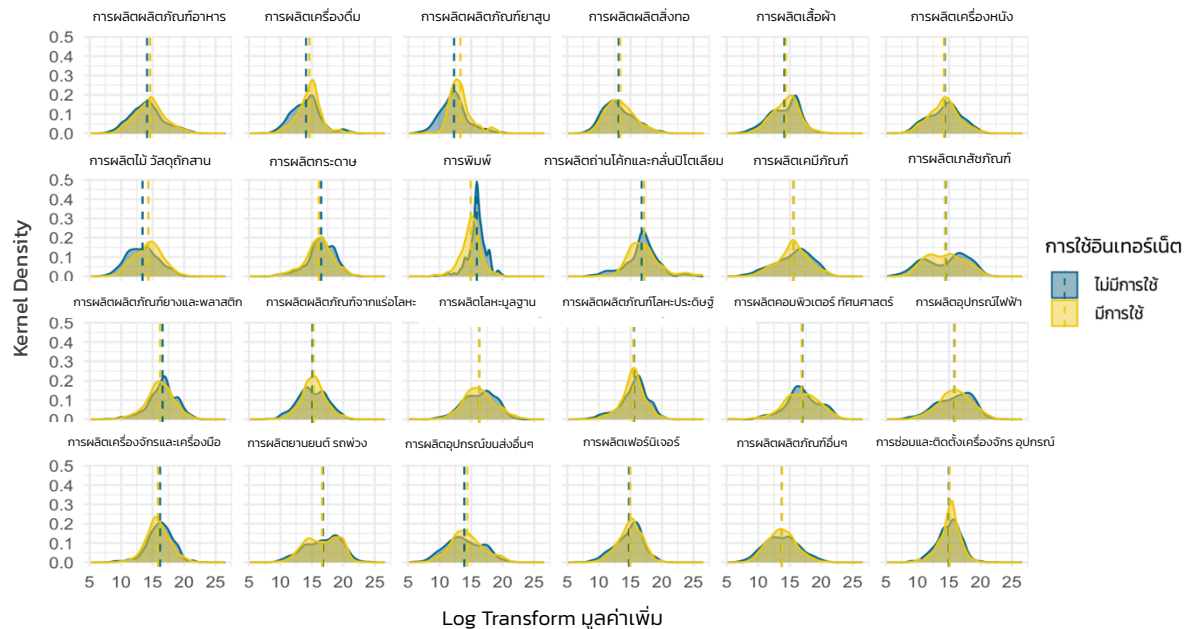

⁸ ค่าใช้จ่ายส่วนนี้รวมถึงค่าไปรษณีย์ ค่าโทรศัพท์ ค่าโทรสาร และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้บริการอินเทอร์เน็ต

⁹ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มด้วยสถิติ T-test ที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95

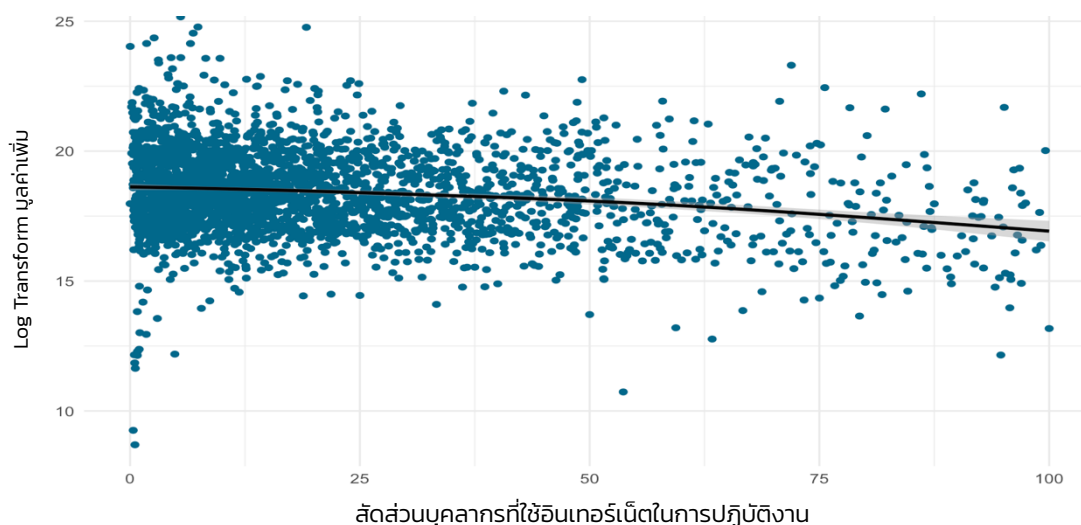
หากพิจารณาตามหมวดย่อยในภาคการผลิต พบว่า ส่วนใหญ่ลักษณะการกระจายตัว และค่าเฉลี่ยของมูลค่าเพิ่มในสถานประกอบการที่มีการการใช้และไม่มีการใช้อินเทอร์เน็ตไม่มีความแตกต่างกัน ยกเว้นสถานประกอบในหมวดการผลิตไม้ ฟางและวัสดุทึบสาน และการผลิตโลหะขั้นมูลฐาน ที่สถานประกอบการที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตมีค่าเฉลี่ยของมูลค่าเพิ่มที่สูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีการใช้¹⁰ (ภาพที่ 10)

ภาพที่ 10: Kernel Density ของ Log Transform มูลค่าเพิ่มของสถานประกอบการตามการมีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามหมวดย่อยในภาคการผลิต

และจากการวิเคราะห์สัดส่วนของบุคลากรที่ใช้อินเทอร์เน็ตในการปฏิบัติงานต่อจำนวนคนทำงานทั้งสิ้น พบว่า การเพิ่มขึ้นของสัดส่วนบุคลากรที่ใช้อินเทอร์เน็ตในการปฏิบัติงานไม่ได้ส่งผลให้สถานประกอบการมีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น หรือสัดส่วนบุคลากรที่ใช้อินเทอร์เน็ตในการปฏิบัติงานไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าเพิ่มของสถานประกอบการ¹¹ ซึ่งหากพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของการใช้อินเทอร์เน็ตของสถานประกอบการการผลิต ส่วนใหญ่จะเป็นการใช้เพื่อโฆษณาเผยแพร่ สอนหาสื่อสาร และให้บริการธนาคารทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งอาจจะไม่ได้เป็นการใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินกิจการ¹²

ภาพที่ 11: Scatter Plot และ Fitted Line ของสัดส่วนบุคลากรที่ใช้อินเทอร์เน็ตในการปฏิบัติงานและ Log Transform มูลค่าเพิ่มของสถานประกอบการ

¹⁰ ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มด้วยสถิติ T-test ที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95

¹¹ ทดสอบความสัมพันธ์ด้วย Correlation Test ที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95

¹² ที่มา: สำรองการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในสถานประกอบการ พ.ศ. 2565 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

บทสรุป

สถานประกอบการมีความสำคัญอย่างยิ่งในระบบเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งเป็นแหล่งการสร้างมูลค่าเพิ่มและแหล่งการจ้างงาน ซึ่งในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีและนวัตกรรมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้การดำเนินธุรกิจในรูปแบบเดิมเปลี่ยนไป สถานประกอบการและผู้ประกอบการจึงต้องพัฒนาให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับช่วยในการบริหารจัดการในกระบวนการการผลิตและการดำเนินงานกิจการ บทความเชิงวิเคราะห์นี้ได้ใช้ข้อมูลระดับจุลภาคจากโครงการสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลรายละเอียดการดำเนินงานและข้อมูลการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสถานประกอบการ เพื่อนำมาวิเคราะห์สถานการณ์ในมิติของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และผลที่เกิดต่อผลผลิตของสถานประกอบการ เช่น ในมิติของการใช้คอมพิวเตอร์และการใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งผลการวิเคราะห์สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์ที่เป็นอยู่ อีกทั้งยังสะท้อนถึงความท้าทายในการพัฒนาสถานประกอบการให้เกิดการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

กฎกระทรวง. (2562). *กำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2562*. ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 137 ตอนที่ 1 ก, 7 มกราคม 2563.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2565) *สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. 2565 อุตสาหกรรมการผลิตทั่วราชอาณาจักร*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท สไตล์ ครีเอทีฟ เฮาส์ จำกัด; 2566.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2565) *สำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในสถานประกอบการ พ.ศ. 2565*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

